

Sygn. akt: XII 1 Co 681/18

POSTANOWIENIE

Dnia 4 lutego 2019 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku

Wydział XII Cywilny Sekcja do Spraw Egzekucyjnych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Krata

po rozpoznaniu w dniu 4 lutego 2019 r. w Gdańsku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy egzekucyjnej z wniosku wierzyciela (...) S.A. z siedzibą we W.

przeciwko dłużnikowi A. M.

na skutek skargi wierzyciela na czynności komornika

postanawia :

1. uchylić w całości postanowienie Komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym(...) M. T. z dnia 26 marca 2018r. wydane w sprawie Km (...);
2. zasądzić od dłużnika A. M. na rzecz wierzyciela (...) S.A. z siedzibą we W. kwotę 180,00 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym kwotę 80,00 zł (osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

UZASADNIENIE

(...) S.A. z siedzibą we W. wniósł skargę na czynności postanowienie Komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym (...) M. T. z dnia 26 marca 2018r. wydanego w sprawie Km (...), wnosząc min. o uchylenie zakazanego postanowienia w całości i zasądzenie od dłużnika na rzecz skarżącego kosztów niniejszego postępowania w tym kosztów zastępstwa prawnego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu skarżący wskazał, iż Komornik sądowy przedwcześnie zakończył postępowanie w sprawie, albowiem nie została wyegzekwowana cała należność należna wierzycielowi. W opinii wierzyciela do całkowitej spłaty należności objętej tytułem wykonawczym brakuje na dzień złożenia skargi jeszcze kwoty 836,07 zł. Wierzyciel wskazał, iż brakująca do zakończenia sprawy kwota wynika z:

- po pierwsze - wyegzekwowania o 600 zł mniej niż należne kosztów zastępstwa prawnego, które w przedmiotowej sprawie są należne skarżącemu wierzycielowi w kwocie 1 200 zł przy uwzględnieniu wysokości dochodzonej należności i stawek należnych z tytułu zastępstwa prawnego w egzekucji o których mowa w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu Dz. U. Z dnia 23.04.2013 roku.
- po drugie - odmiennego sposobu liczenia odsetek od należności głównej przez Komornika sądowego od dnia 1 stycznia 2016r., który nie liczy ich jako odsetek za opóźnienie.

Wierzyciel wskazał, iż wielkość odsetek wierzyciel naliczył na podstawie wprowadzonej kwoty zaległości, przy równoczesnym podaniu daty, od której mają być naliczane odsetki (wymagany termin płatności oraz daty, w której uregulowano zaległość - przy czym przyjęto iż datą uregulowania kwoty jest data, w której komornik wykonał przelew na rzecz wierzyciela).

Wierzyciel podniósł, iż z dniem 1 stycznia 2016 roku weszła w życie ustawa z dnia 9 października 2015 roku o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1830), dalej jako „ustawa zmieniająca”. Ustawa zmieniająca zmodyfikowała brzmienie przepisów art. 359 k.c. i art. 481 k.c. Ustawodawca zamiast jednolitej stopy odsetek ustawowych, wprowadził podział na stopę odsetek ustawowych (art. 359 § 2 k.c.) i stopę odsetek za opóźnienie (art. 481 § 2 k.c.). W wyniku nowelizacji nie zmieniono wynikających z przepisów kodeksu cywilnego źródeł, z jakich wynika obowiązek zapłaty (czynność prawna, ustawa, orzeczenie sądu lub decyzja właściwego organu - art. 359 § 1 k.c.) ani źródeł, z jakich wynika wysokość odsetek za opóźnienie.

W opinii wierzyciela od 1 stycznia 2016r. opóźnienie w spłacie zobowiązania rodzi po stronie dłużnika obowiązek zapłaty odsetek w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie, chyba że wysokość tych odsetek jest określona w inny sposób (np. w treści czynności prawnej). Zgodnie z przepisem art. 56 ustawy zmieniającej, do odsetek należnych za okres kończący się przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe. Wynika z tego, że w okresie do 31 grudnia 2015r. odsetki te winny być egzekwowane w wysokości odsetek ustawowych, natomiast za okres biegnący od 1 stycznia 2016r. w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie.

Wierzyciel zwrócił uwagę, że powyższe dotyczy wszystkich zobowiązań - zarówno tych, które nie były przedmiotem postępowania sądowego, jak i tych, które zostały stwierdzone w tytule wykonawczym. Wierzyciel wskazał, iż nie można pomijać faktu, że tytuł wykonawczy nie kreuje zobowiązania - nakaz zapłaty zasądzający daną należność ma charakter deklaracyjny, a nie konstytutywny. Źródłem zobowiązania pozostaje nadal czynność prawna, czyn niedozwolony itp. Tym samym fakt istnienia tytułu wykonawczego nie uchyla konieczności zastosowania przepisu ustawowego, jeżeli ten znajduje zastosowanie. Zatem w razie zmiany przepisu ustawy z dniem 1 stycznia 2016 roku do tytułów wykonawczych powstałych przed tym dniem również znajdują zastosowanie znowelizowane przepisy. Wierzyciel wskazał również, iż w tytule wykonawczym stanowiącym podstawę egzekucji odsetki zostały zasądzone za opóźnienie w spełnieniu świadczenia. Gdyby odsetki były zasądzone z innych powodów, znalazłoby to wyraz w treści tytułu wykonawczego. W dniu wydania nakazu zapłaty nie obowiązywały jeszcze przepisy art. 359 k.c. i art. 481 k.c. w brzmieniu ustalonym ustawą zmieniającą, zatem sąd wydający nakaz zapłaty nie mógł, co oczywiste, posługiwać się określeniem „odsetki ustawowe za opóźnienie”, bo takiej definicji ustawowej nie było. Wierzyciel wskazał, iż nie znaczy to jednak, że takie odsetki na podstawie tego tytułu wykonawczego za okres od 1 stycznia 2016r. się nie należą. Gdyby przyjąć odmienną optykę, prowadziłoby to do pokrzywdzenia wierzycieli, którzy uzyskali tytuł wykonawczy przed dniem 1.01.2016 roku, ponieważ z materialnoprawnego punktu widzenia należą im się odsetki w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie (za okres od 1 stycznia 2016r.) jednak nie mogliby ich dochodzić (ponieważ orzeczenie o odsetkach istnieje powodując rei iudicatae w tym zakresie).

W odpowiedzi na powyższe Komornik wniósł o oddalenie skargi. W uzasadnieniu wskazał, iż postępowanie egzekucyjne w niniejszej sprawie prowadzone było zgodnie z wnioskami wierzyciela, na podstawie przedłożonego tytułu wykonawczego - nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego (...) z dnia 3 lutego 2009 roku (sygnatura akt VI Nc (...)) zaopatrzonego w klauzulę wykonalności z dnia 3 listopada 2015 roku. Komornik wskazał, iż zaskarżona czynnością w myśl art. 816 k.p.c. Komornik zakończył postępowanie egzekucyjne wskutek wyegzekwowania świadczenia objętego wyżej wymienionym tytułem w całości oraz wyegzekwowania kosztów niniejszego postępowania.

Odnosząc się do zarzutów wierzyciela Komornik wskazał, iż w jego ocenie skarga wierzyciela nie jest zasadna. W pierwszej kolejności podniósł, że zgodnie z art. 804 k.p.c. organ egzekucyjny nie jest uprawniony do badania zasadności i wymagalności obowiązku objętego tytułem wykonawczym. Oznacza to, że organ egzekucyjny bezwzględnie pozostaje związany treścią tytułu wykonawczego, z które wynika, że w wypadku zwłoki w spełnieniu

świadczenia pieniężnego zasądzono od dłużnika na rzecz wierzyciela odsetki ustawowe, a nie odsetki za opóźnienie. Ów przepis stanowi również o podstawowej i zasadniczej zasadzie rozgraniczenia kompetencji organów rozstrzygających sprawę od kompetencji organów prowadzących egzekucję. Innymi słowy zasada ta prowadzi do sytuacji, w której organ egzekucyjny nie może dokonywać samodzielnej oceny zasadności i wymagalności obowiązku objętego tytułem wykonawczym i ma również na celu przeciwdziałanie przejęciu przez ten organ funkcji orzeczniczej zastrzeżonej dla sądu rozpoznającego sprawę co do meritum, również w zakresie orzekania o obowiązku świadczenia odsetek, jako należności ubocznej w stosunku do należności głównej. Tym samym Komornik nie może rozstrzygać o istnieniu i zakresie egzekwowanego obowiązku, który wynika z treści tytułu wykonawczego. Wspomniana ustawą zmieniono przepis art. 359 § 2 k.c., który do dnia 31 grudnia 2015 r. stanowił, że w wypadku zastrzeżenia obowiązku zapłaty odsetek bez określenia ich wysokości dłużnik obowiązany był płacić odsetki ustawowe. Wysokość tych odsetek ustalana był jednolicie, tak w stosunku do odsetek kapitałowych, jak i odsetek za opóźnienie.

Tytuł wykonawczy będący podstawą egzekucji powstał w okresie, w którym nie obowiązywała wskazana ustawa zmieniająca, stąd też oczywistym jest, że sąd orzekający o obowiązku dłużnika, zgodnie z treścią tytułu wykonawczego, nie miał podstaw do orzekania o odsetkach ustawowych za opóźnienie, bowiem ten rodzaj odsetek ukształtowała powołana ustawa zmieniająca z dniem 1 stycznia 2016 r. Mając na uwadze poczynione uwagi w kwestii zakazu skierowanego do organu egzekucyjnego, wynikającego z art. 804 k.p.c. i wynikającej z niniejszej normy zasadzie przeciwdziałania przejmowania funkcji orzeczniczej w zakresie treści tytułu wykonawczego, a tym samym dokonywania merytorycznych ocen czy wykładni orzeczenia stanowiącego podstawę egzekucji, Komornik wskazał, że zawarte w treści tytułu wykonawczego orzeczenie w zakresie zasądzonych od dłużnika na rzecz wierzyciela "odsetek ustawowych" nie budzi wątpliwości organu egzekucyjnego w przedmiocie zasądzonych odsetek, a co za tym idzie ich wysokości (stopy procentowej), którą organ egzekucyjny w sprawie każdorazowo ustalał w oparciu o stopę procentową dla odsetek ustawowych, a nie odsetek ustawowych za opóźnienie. Takie postępowanie organu egzekucyjnego zgodne jest bowiem z obowiązkiem przestrzegania art. 804 k.p.c.

W ocenie Komornika sądowego, po zbadaniu tytułu pod względem formalnym, a więc jego treści, Komornik nie miał i nie ma wątpliwości, że na podstawie przedłożonego przez wierzyciela w niniejszej sprawie tytułu wykonawczego, należne za zwłokę od dłużnika jest świadczenie uboczne na rzecz wierzyciela w postaci "odsetek ustawowych" zgodnie z art. 359 §2 k.c. w poprzednim i obecnym brzmieniu, niezależnie od zmian w tym zakresie dokonanych ustawą zmieniającą.

Odnośnie przyznanych kosztów zastępstwa w egzekucji Komornik wskazał, iż zostały ustalone na podstawie Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, rozdział 3. bezsprzecznym pozostaje, iż na dzień złożenia wniosku egzekucyjnego egzekwowana należność mieściła się w przedziale 10 000 zł do 50 000 zł zgodnie z § 6. Stawki minimalne wynoszą przy wartości przedmiotu sprawy: pkt 5) powyżej 10 000 zł do 50 000 zł – 2 400 zł; jednakże zgodnie z § 10. 1. pkt 7) egzekucyjnych przy egzekucji z nieruchomości – 50% stawki obliczonej na podstawie § 6, a przy egzekucji innego rodzaju – 25% tej stawki. Komornik sądowy wskazał, iż zaspokojenie tytułu wykonawczego nastąpiło nie w wykonaniu egzekucji z nieruchomości, a w wykonaniu innego sposobu egzekucji w związku z powyższym stawka kosztów zastępstwa została ustalona z zastosowaniem w/w przepisu.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym (...) prowadził postępowanie egzekucyjne przeciwko dłużniczce A. M., na podstawie wniosku wierzyciela (...) S.A. z siedzibą we W. z dnia 17 listopada 2015r. którego podstawę stanowił nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego (...) z dnia 3 lutego 2009 r., sygnatura akt VI Nc (...) zaopatrzonej w klauzulę wykonalności z dnia 3 listopada 2015 r.

Nakazem tym Sąd nakazał A. M., aby zapłaciła (...) S.A. we W. kwotę 5.187,25 zł wraz z odsetkami ustawowymi poczynając od dnia 13 listopada 2008r. do dnia zapłaty oraz kwotę 1.279,50 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 1.200 zł kosztów zastępstwa procesowego.

(...) S.A. we W. we wniosku o wszczęcie egzekucji domagał się wyegzekwowania od dłużnika następujących kwot:

- 5 187,25 należności głównej,
- 5 187,25 odsetek ustawowych od dnia 13 listopada 2008r. do dnia zapłaty,
- 1 279,50 zł kosztów sądowych,
- 66 zł kosztów postępowania klauzulowego, a także kosztów postępowania egzekucyjnego.

W toku postępowania wszczęto egzekucję z nieruchomości dłużnika - lokalu mieszkalnego położonego w G. przy ul. (...), dla którego Sąd Rejonowy (...) prowadzi księgę wieczystą o nr (...). Na dzień 22.03.2018r. wyznaczony został termin licytacji nieruchomości.

W dniu 26 marca 2018r. Komornik sądowy zakończył postępowanie egzekucyjne w sprawie, z uwagi na wyegzekwowanie całej należności i orzekł o kosztach postępowania egzekucyjnego. W punkcie pierwszym zaskarżonego orzeczenia Komornik sądowy przyznał wierzycielowi reprezentowanemu w tym postępowaniu przez radcę prawnego W. H. (1) koszty zastępstwa w postępowaniu egzekucyjnym w wysokości 600 zł. Komornik sądowy ustalił w punkcie drugim sentencji pozostałe koszty postępowania egzekucyjnego, orzekając o obciążeniu nimi dłużnika. W punkcie trzecim zaskarżonego postanowienia Komornik zawarł stwierdzenie o zakończeniu postępowania egzekucyjnego i pozostawieniu tytułu wykonawczego w aktach sprawy.

W ocenie Sądu, skarga zasługuje na uwzględnienie w całości.

Zgodnie z treścią art. 816 § 1 k.p.c. po ukończeniu postępowania egzekucyjnego należy na tytule wykonawczym zaznaczyć wynik egzekucji i tytuł zatrzymać w aktach, a jeżeli świadczenie objęte tytułem nie zostało zaspokojone całkowicie, tytuł zwrócić wierzycielowi.

Rzecz Sądu w sprawie niniejszej było w pierwszej kolejności ustalenie, czy prawidłowa była decyzja Komornika o zakończeniu postępowania egzekucyjnego w sprawie KM(...), w związku z wyegzekwowaniem całości należności. To z kolei wymagało rozstrzygnięcia w jakiej wysokości winny być naliczane odsetki od należności głównej poczynając od dnia 1 stycznia 2016r.

Problem wysokości odsetek ustawowych, zasądzonych w tytułach egzekucyjnych powstałych przed dniem 1 stycznia 2016r. i nie wyegzekwowanych do tego momentu ma niezwykle praktyczne znaczenie. W treści tych tytułów odsetki za opóźnienie w spełnieniu świadczenia określane były powszechnie jako „odsetki ustawowe” zgodnie z obowiązującą wówczas nomenklaturą, choć i wówczas w praktyce sądowej pojawiały się tytuły egzekucyjne, w których zasądzane były kwoty wraz z „odsetkami ustawowymi za opóźnienie”. Oba te sformułowania oznaczały takie same odsetki, tj. należne wierzycielom za sam fakt opóźnienia w spełnieniu świadczenia pieniężnego w wysokości odsetek ustawowych, określonych ostatnio na 8 % w stosunku rocznym (Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2014 r. w sprawie określenia wysokości odsetek ustawowych, Dz. U. z dnia 22 grudnia 2014 r., wydane, wydane na podstawie art. 359 § 3 k.c.). Do końca 2015r. w nomenklaturze prawnej funkcjonowało na gruncie kodeksu cywilnego jedno pojęcie odsetek ustawowych, które pojawiając się w treści wydanych do tego czasu tytułów egzekucyjnych oznaczało – co do zasady - odsetki za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego. Teoretycznie pojęcie to mogło obejmować również inny rodzaj odsetek, tzw. odsetki kapitałowe, gdy strony ustaliły obowiązek ich zapłaty (np. w związku z udzieloną pożyczką czy kredytem), lecz nie uzgodniły ich wysokości - co w praktyce jest zupełnie wyjątkową, marginalną wręcz sytuacją.

Skutkiem zmiany dokonanej ustawą 9 października 2015r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw, w polskim systemie prawnym pojawiły się trzy

kategorii odsetek ustawowych: odsetki ustawowe za opóźnienie (art. 481 § 2 k.c.), odsetki ustawowe w wysokości równej sumie stopy referencyjnej NBP i 3,5 punktów procentowych (359 § 2 k.c., tzw. odsetki kapitałowe wynikające z czynności prawnej, gdy strony nie określiły ich wysokości) oraz odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych, określone w treści art. 7 ust. 1 ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych. Spośród wymienionych wyżej kategorii odsetek ustawowych tylko w stosunku do odsetek ustawowych za opóźnienie (art. 481 § 2 k.c.) i odsetek za opóźnienie w transakcjach handlowych podstawą ich naliczenia jest fakt nieterminowej spłaty długu przez dłużnika.

Zmiany dokonane ustawą z dnia 9 października 2015r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw wskazują, że ustawodawca zastąpił dotychczasowe odsetki ustawowe oznaczone w treści art. 481 § 1 i 2 k.c. odsetkami ustawowymi za opóźnienie. Świadczy o tym fakt, że zapisy dotyczące nowych kategorii odsetek ustawowych zostały powołane odpowiednio w miejscu, w którym wcześniej uregulowano odsetki ustawowe (art. 482 § 1 k.c.), a także okoliczność, że identyczne pozostały podstawy do ich naliczenia. W przypadku odsetek ustawowych za opóźnienie podobnie jak w przypadku wcześniejszych odsetek ustawowych podstawą ich naliczenia jest opóźnienie dłużnika w spełnieniu zobowiązania i brak uregulowań między stronami co do wysokości odsetek, które mają być w razie opóźnienia naliczane. Zatem uznać należy, iż pomimo odmiennej terminologii, odsetki ustawowe dochodzone z tytułu opóźnienia w płatności według stanu sprzed 1 stycznia 2016r. jak i odsetki ustawowe za opóźnienie począwszy od tej daty dotyczą w istocie tej samej instytucji. Konstatacja niniejsza wynika jednoznacznie z przeprowadzonej wykładni systemowej. Nadto do takiej konkluzji prowadzi również fakt, iż ustawą z dnia 9 października 2015r. ustawodawca znowelizował kilkadziesiąt ustaw w których wyrażenie „odsetki ustawowe” zastąpiono sformułowaniem „odsetki ustawowe za opóźnienie”. Istotną wskazówkę interpretacyjną stanowi uzasadnienie projektu ustawy z dnia 9 października 2015r., z którego jednoznacznie wynika, iż zasadniczym celem zmiany było ustawowe uregulowanie wysokości stóp odsetek ustawowych i odsetek ustawowych za opóźnienie, nie zaś wprowadzonej nowej odrębnej kategorii odsetek, należnych z tytułu opóźnienia w płatności.

Omawiany problem wynika z tego, iż od 01.01.2016r. ustawodawca w miejsce dotychczasowego jednego kodeksowego pojęcia „odsetki ustawowe” (bez podziału na kapitałowe i za opóźnienie) wprowadził dwa pojęcia odnoszące się do dwóch różnych rodzajów odsetek: „odsetki ustawowe” i „odsetki ustawowe za opóźnienie”. Problemy praktyczne i wątpliwości interpretacyjne pojawiły się w związku z wykorzystaniem przez ustawodawcę dotychczasowej utrwalonej formuły „odsetek ustawowych” do określenia jednego z „nowych” typów odsetek.

Odnosząc się w dalszej części uzasadnienia do argumentów podnoszonych przez Komornika sądowego w odpowiedzi na skargę wskazać należy, iż czym innym jest badanie tytułu wykonawczego, czym innym zaś wykładnia powszechnie obowiązujących przepisów prawa, do której także Komornik sądowy jest zobowiązany. W ocenie Sądu, Komornik dokonując wykładni systemowej nie narusza treści art. 804 k.p.c. W tym miejscu zasadnym wydaje się zasygnalizowanie, iż sądy odmawiają dokonywania wykładni treści tytułów egzekucyjnych, powstałych przed dniem 01.01.2016r. w zakresie pojęcia „odsetki ustawowe”, nie znajdując ku temu podstaw na gruncie przepisu art. 352 k.p.c.

Zgodnie z Obwieszczeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 stycznia 2016 r. w sprawie wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie (M.P. z 2016 r. poz. 47) na podstawie art. 481 § 24 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2014 r. poz. 121, z późn. zm.1) ogłoszono, że poczynając od dnia 1 stycznia 2016 r. wysokość odsetek ustawowych za opóźnienie wynosi 7% w stosunku rocznym.

Zgodnie natomiast z Obwieszczeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 stycznia 2016 r. w sprawie wysokości odsetek ustawowych (M.P. z 2016 r. poz. 46) na podstawie art. 359 § 4 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2014 r. poz. 121, z późn. zm.1) ogłoszono, że poczynając od dnia 1 stycznia 2016 r. wysokość odsetek ustawowych wynosi 5% w stosunku rocznym.

Z analizy akt sprawy KM (...) wynika, że po zmianie przepisów w zakresie odsetek Komornik początkowo przyjął sposób naliczania odsetek od należności głównej w wyżej wysokości, to jest odsetek ustawowych za opóźnienie. W

zawiadomieniu o wszczęciu egzekucji z dnia 11 stycznia 2016r. (vide k. 38 akt KM) przyjął odsetki w wysokości 7%. Dokonując zajęcia wierzytelności dłużnika w dniu 2 marca 2016r. Komornik sądowy przyjął już odsetki ustawowe w wysokości 5% (vide k. 66 akt KM).

W konsekwencji powyższych rozważań stwierdzić należy, iż w sprawie KM (...) Komornik winien naliczać i egzekwować odsetki w następujący sposób:

- za okres do dnia 31 grudnia 2015r. włącznie - zgodnie z przepisem art. 56 ustawy zmieniającej, na podstawie przepisów dotychczasowych, czyli w wysokości odsetek ustawowych określonej w rozporządzeniu, wydanym na podstawie art. 359 § 3 k.c.

- za okres od dnia 01 stycznia 2016r. – w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie określonej w obwieszczeniu Ministra Sprawiedliwości, wydanym na podstawie art. 481 § 24 k.c.

Odnosząc się w dalszej kolejności do zarzutów wierzyciela dotyczących wysokości przyznanych kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu egzekucyjnym, wskazać należy, iż podstawą prawną przyznania tych kosztów w sprawie KM (...) winno być Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jednolity Dz. U. z 2013r. poz. 490), z uwagi na treść przepisu § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r. poz. 1804). Postępowanie egzekucyjne w sprawie KM (...) zostało wszczęte w listopadzie 2015r. Egzekwowana należność mieściła się w przedziale 10 000 zł do 50 000 zł, zaś zgodnie z § 6 ww. Rozporządzenia, stawki minimalne wynoszą przy wartości przedmiotu sprawy (vide: § 6 pkt 5 cytowanych przepisów) powyżej 10 000 zł do 50 000 zł - 2 400 zł. Jednakże zgodnie z § 10. 1. pkt 7) ww. Rozporządzenia stawki przy egzekucji z nieruchomości wynoszą 50% stawki obliczonej na podstawie § 6, czyli w sprawie niniejszej 1 200 zł. W ocenie Sądu, z uwagi na wszczęcie egzekucji z nieruchomości w przedmiotowej sprawie zasadne było przyznanie pełnomocnikowi wierzyciela wynagrodzenia w wysokości 1 200 zł. Oceny powyższej nie zmienia okoliczność, iż świadczenie zaspokajane było z innych niż nieruchomości składników majątku dłużnika, albowiem rozstrzygające znaczenie ma fakt, iż w sprawie wszczęto i prowadzono egzekucję z nieruchomości dłużnika (łącznie z wyznaczeniem terminu licytacji nieruchomości).

Reasumując dotychczasowe rozważania stwierdzić należy, iż postanowienie Komornika sądowego w przedmiocie zakończenia postępowania w sprawie było przedwczesne. Komornik nie wyegzekwował bowiem całości następujących pozycji należności wierzyciela:

- odsetek ustawowych za opóźnienie w zapłacie należności głównej (obliczonych od dnia 01.01.2016r. w sposób wyżej szczegółowo opisany)

- kosztów zastępstwa prawnego wierzyciela, które winny być ustalone na kwotę 1 200 zł.

Konsekwencją wadliwości czynności komornika było jej uchylenie w całości, o czym orzeczono w punkcie pierwszym postanowienia na podstawie art. 767 §1 k.p.c. oraz powołanych wyżej przepisów prawa.

Kosztami postępowania wywołanego wniesieniem skargi, w myśl ogólnej zasady odpowiedzialności strony za wynik postępowania, na podstawie przepisu art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. obciążono dłużnika. Zgodnie z przepisem art. 98 § 1 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Na koszty postępowania złożyły się: opłata od skargi na czynność komornika w wysokości 100 zł oraz koszty zastępstwa prawnego wierzyciela, reprezentowanego przez radcę prawnego w postępowaniu skargowym w kwocie 80 zł (zgodnie z przepisem § 8 ust. 1 pkt 8 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22.10.2015 r., Dz. U. z 2015 r. poz. 1804 z późn. zm.). Mając powyższe na uwadze, na podstawie powołanych wyżej przepisów, w punkcie drugim postanowienia zasądzono od dłużnika na rzecz wierzyciela kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania skargowego, w tym kwotę 80 zł tytułem kosztów zastępstwa prawnego.

Zarządzenia :

1. odnotować i zakreślić w repertorium Co
2. odpis postanowienia doręczyć:
 - dłużnikowi z pouczeniem o zażaleniu i z odpisem skargi
 - pełnomocnikowi wierzyciela r. pr. W. H.
 - Komornikowi, zwracając akta egzekucyjne
3. przedłożyć z wpływem lub za 21 dni z epo – Asystentowi